

عنوان مقاله:

نارسایی بیان سنتی در تحلیل تصویرهای شعر بیدل

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 29، شماره 90 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

مصطفی میردار رضایی - Mazandaran University

خلاصه مقاله:

پیچیدگی هندسه برخی تصویرها، به ویژه تصویرهای سبک هندی، که در ساحت دانش بیان سنتی دیده نمی‌شود و دانشمندان این حوزه در سنت تاریخی به آن اشاره‌ای نکرده‌اند، به اندازه‌ای است که برای تجزیه و تحلیل آنها باید از ابزاری متناسب و درخور استفاده کرد. در مطالعه حاضر، که با روش کمی آماری انجام شده است، نخست با بسامدگیری به بررسی و مقایسه شمار شگردهای منفرد و آمیغی در ۵۰ بیت از غزلیات بیدل (که به صورت تصادفی از سراسر دیوان او انتخاب شده) پرداخته شده و در ادامه، سه شگرد آمیغی «استعاره کنایه»، «استعاره ایهامی کنایه» و «استعاره ایهامی کنایه تشبیهی» در سازه تصویرهای بیدل بررسی شده است. نتایج این جستار نشان می‌دهد که در هر دو بیت از اشعار بیدل، تقریباً، یک صنعت آمیغی وجود دارد؛ نیز یک‌سوم تصویرهای بیدل به دست یاری همین شگردها خلق شده است و این یعنی با بسنده کردن به عناصر چهارگانه بیان سنتی (تشبیه، استعاره، کنایه و مجاز) و نادیده گرفتن ابزارهای ادبی آمیغی، تحلیل و تفسیر سازه‌های بیدل ناقص و نارسا خواهد بود.

کلمات کلیدی:

Bidel, Indian Style, Expression, Single Techniques, Compound techniques

بیدل، سبک هندی، بیان، شگردهای منفرد، شگردهای آمیغی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1283333>

